

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2014. február hó 11. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

V é g z é s t :

Az életveszélyt okozó gondatlanságból elkövetett testi sértés vétsége miatt I.rendű vádlott és társai ellen indított büntetőügyben az Miskolci Törvényszék 2013. évi október hó 2. napján kihirdetett 15.Fk.937/2013/15. számú ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 33.240 (Harmincháromezer-kettőszáznegyven) Ft költség merült fel, melyet az állam visel.

I. r. vádlott személyi igazolványának száma: ...

I n d o k o l á s :

Az első fokon eljáró törvényszék I. r., II. r., fk. III. r. és fk. IV. r. vádlottakat a testi sértés vétségének (1978. évi IV. törvény 170. § (1), (7) bekezdés III. fordulat) vádja alól felmentette.

Megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen az ügyész a vádlottak a terhére felmentésük miatt, bűnösség megállapítása és intézkedés alkalmazása érdekében fellebbezett.

A vádlottak és védőik valamennyien tudomásul vették az ítéletet.

A fellebbviteli főügyészség átiratában az ügyészi jogorvoslatot indokai alapján fenntartotta. Álláspontja szerint a vádlottak a „kicsi a rakás” játék során nem tanúsítottak kellő körültekintést, amikor a bal oldalán fekvő erősen ittas állapotban lévő sértettre mind a négyen ráugrottak és 5-10 másodpercig ránehezedtek. Az önhibából eredő ittas állapot miatt felismerési-belátási képesség hiánya nem mentesít a büntetőjogi felelősség alól.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozatlansága téves jogi következtetésből ered, amely a másodfokú eljárásban helytálló jogi következtetés útján kiküszöbölhető.

A vádlottakkal szemben próbára bocsátás intézkedést alkalmazását indítványozta pártfogói felügyelet elrendelésével, illetve annak megállapításával.

Az ítélet tábla az ügyészi fellebbezés folytán a törvényszék ítéletét a Be.348. § (1) bekezdése alapján a Be.361. § (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt.

A nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség jelenlévő képviselője a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítására irányuló perorvoslatát fenntartotta és a cselekmény csekély tárgyi súlyára tekintettel valamennyi vádlottal szemben intézkedés alkalmazását indítványozta.

A vádlottak védői a törvényszék ítéletének helybenhagyására tettek indítványt.

Az ítélet tábla felülbírálat során megállapította, hogy elsőfokú bíróság az eljárás a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le és ügyfelderítési kötelezettségének teljes körűen eleget tett. A tényállás a bizonyítékokkal összhangban az eltérő bizonyítékok esetén mérlegeléssel állapította meg. A történeti tényállás hibamentes, kiegészítése nem szükséges és az ítélet tábla felülbírálat során irányadónak tekintette.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott tényállásból arra vont következtetést, hogy a vádlottak magatartása bűncselekményt nem valósított meg. Jogi érvelését - ellentétben az ügyészi állásponttal - az ítélet tábla mindenben osztotta.

A törvényszék a szándékosság kizárásán túl részletesen elemezte, hogy a gondatlanság valamelyik formája megalapozhatja-e a vádlottak büntetőjogi felelősségének megállapítását.

E körben indokolási kötelezettségét magas színvonalon, teljes körűen teljesítette.

Helytállóan rögzítette, hogy jelen esetben kizárólag a hanyag gondatlanság alapozhatná meg a bűnösséget, ugyanis az események előrelátásának a lehetősége a vádlottakban fel sem merülhetett.

A vádlottak a szokásos játékot játszották, amely a kollégisták között ismert volt, jelen cselekményükig soha semmilyen sérüléssel nem járt.

A sértettnek nem volt olyan betegsége, amiről a vádlottak tudomással bírhattak volna. Az elsőfokú bíróság elemezte a hanyag gondatlanság szempontjából az objektív gondossági köteletség megszegése és a szubjektív elvárhatóság körében vizsgálandó körülményeket és helytállóan utalt a BH.2000/236. számon közzétett eseti döntésére is.

Plasztikusan érzékeltette a másik közkedvelt gyermekjátékot a „Adj király katonát”, amelynek játszása során fel sem merült a büntetőjogi felelősség kérdése, holott adott esetben súlyosabb sérülések pl. ficam, törés bekövetkezése sem zárható ki.

A fellebbviteli főügyészség átiratában hangsúlyozta, hogy a vádlottaknak ittasságukból adódóan a köteles gondosságra való szubjektív képességük elveszett, tudatuk nem foghatta át, hogy az ágyon fekvő ittasságánál fogva kiszolgáltatott sértettre történő rágrás és átmeneti ránehezedés súlyos sérülést okozhat (átirat 2. oldal 1. bekezdés).

A törvényszék I. és II. r. vádlottak esetében vizsgálta és értékelte - a szubjektív előreláthatóság vizsgálata során - az önhibából eredő ittas állapotban való elkövetést és helytállóan utalt a töretlen bírói gyakorlatra - eseti döntésekkel is alátámasztva -, hogy alapvetően az cselekmény tárgyi körülményeire alapozottan kell állást foglalni a bűnösség megállapításánál, erre pedig a cselekmény tárgyi oldalának értékelése ad lehetőséget.

E körben az ítéletábra - ellentétben az ügyészi érveléssel - egyetértett a törvényszék következtetésével (ítélet 15. oldal utolsó bekezdésétől).

Összességében az ítéletábra is hangsúlyozza, utalva az elsőfokú bíróság által is felhívott (ítélet 14. oldal 4. bekezdés) BH.1987/2. számú jogesetre, hogy a vádlottak cselekvőségével ... sérelmére okozott közvetlen életveszélyes sérülés (léprepedés) olyan váratlan ki nem számítható, véletlenszerű körülmények találkozásának volt a következménye, amelyet a vádlottak tudata még a kellő körültekintés esetén sem foghatott át, nem láthatták előre, így a büntetőjogi felelősségük az eredmény tekintetében nem állapítható meg, még a negligencia szintjén sem.

Végül az ítélet 16. oldalán az utolsó előtti bekezdésben rögzítendő a felmentés jogcímeként a Be. 6. § (3) bekezdésének a) pontja.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét mindenben helytálló indokai alapján a Be.371. § (1) bekezdésére utalással helybenhagyta.

A másodfokú bíróság eljárásban felmerült bűnügyi költségről (I-II-III. r. vádlottak) a Be.381. § (1) bekezdése alapján történt rendelkezés, figyelemmel a Be.339. § (1) bekezdésére.

Rögzítette I. r. vádlott megváltozott személyi igazolványának számát.

Debrecen, 2014. február 11.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó, Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék, mint fiatalkorúan bírósága 15.Fk.937/2013/15. számú ítélete a másodfokú bíróság jelen végzésével 2014. február 11. napján valamennyi vádlott tekintetében jogerős.

Debrecen, 2014. február 11.

Dr. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke